



## ת"פ 46869/05/18 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים, המאשימה נגד פריד גאבר, מחמוד גאבר (עציר)

בית משפט השלום בירושלים  
ת"פ 46869-05-18 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)  
ואח'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר  
בעניין: מדינת ישראל  
פרקליטות מחוז ירושלים - המאשימה  
נגד  
1. פריד גאבר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד הרצל  
אברהם  
2. מחמוד גאבר (עציר) - הנאשמים  
ע"י ב"כ עו"ד מחמד מחמוד

### גזר דין

### כתב האישום

בתיק זה הוגש כתב אישום מתוקן הנוגע לאירוע מיום 8.5.2018 כמפורט להלן. הנאשמים, אחים, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשעו בביצוע עבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות [לפי סעיף 274(1)-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**)]. כמתואר בכתב האישום, ביום 8.5.2018 בשעה 05:30 בקירוב, נערכה פעילות יזומה של המשטרה בשכונת ראס אלעמוד בירושלים, במהלכה הוקם מחסום יזום לצורך בדיקת כלי רכב וחשודים באמצעות הצבת רכב משטרה מזוהה ובסמוך לו שוטרים. בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים למקום האירוע והבחינו בשוטרים, ואז החליטו ליידות לעברם אבנים. הנאשמים התקרבו לשוטרים, אספו אבנים מהרצפה והחלו ליידות אבנים לעברם. נאשם 1 יידה 3 אבנים ונאשם 2 יידה אבן אחת ממרחק של כ-15-20 מטרים.

### מהלך הדיון

הצדדים לא הגיעו להסדר עונשי מלבד הסדר דיוני לגבי תיקון כתב האישום, תוך שהנאשמים נשלחו לשירות המבחן להכנת תסקיר מפאת גילם וקיומה של חובת עריכת תסקיר.

### תסקירים

**נאשם 1** - מהתסקיר עולה כי מדובר בצעיר כבן 19 רווק תושב סילוואן. טרם מעצרו עבד בתחום השיפוצים. הוא



החמישי מבין 8 אחים ואחיות. הוריו סובלים ממחלות שונות ועל-כן אינם עובדים, וסבתו של המשיב מסייעת בניהול משק הבית. הוא עצמו נוטל חלק במימון הוצאות הבית. הוא סיים 9 שנות לימוד שלאחריהן יצא לעבוד, כשלאחרונה עבד עם אחיו (נאשם 2) בתחום השיפוצים. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא מקבל אחריות על המעשה, וציין כי הוא ואחיו (נאשם 2) החליטו לנקום בשוטרים בשל אירוע שאירע יום קודם לכן, ובו בוצע על שניהם חיפוש בידי שוטרים ואלו התנהגו כלפיהם באופן פוגעני. הנאשם הבין את הפסול שבמעשיו ואת פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם לנפש כתוצאה מהם. שירות המבחן התרשם מצעיר נורמטיבי שגדל על רקע קונפליקטואלי בכל הנוגע ליחס לכוחות הביטחון, אשר חווה את המעצר ואת ההליך המשפטי באופן מרתיע. לכן הוצע להטיל עליו עונש מאסר קצר.

**נאשם 2** - נאשם זה בן 20, בוגר מאחיו בשנה, רביעי בסדר הלידה מבין 8 אחים ואחיות. הוא סיים 12 שנות לימוד, סובל מבעיות רפואיות שבגינן אף עבר ניתוח. הוא למד טיפול בהידרותרפיה, אך בפועל לא הצליח להשתלב בעבודה בתחום בשל קשיי שפה. לאחר סיום לימודיו רכש בית, אך הוא חש מועקה בשל החובות שנלוו לרכישה זו ולמצב הכלכלי הלא פשוט גם כך. שירות המבחן התרשם מהרקע שבו גדל הנאשם וסבר כי יש לרקע זה, לרבות הקונפליקטים עם כוחות הביטחון בסביבת מגוריו, השפעה על הנאשם ועל התנהגותו - חוסר הלימה שמועצמת לנוכח שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם והשקעתו בלימודיו. הנאשם היכה על חטא והבין את הפסול במעשיו. הוא נטל אחריות למעשים והבין את הפוטנציאל ההרסני שבהם. הוא שלל נזקקות טיפולית ובסופו של יום שירות המבחן העריך כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר ומאסר מותנה.

### טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשמים 18 חודשי מאסר על-פי מתחם המגיע כדי 30 חודשי מאסר.

מאידך, הסניגורים ביקשו לקחת בחשבון את נסיבותיו הספציפיות של האירוע ונסיבותיהם של הנאשמים, שהם אחים, ולהקל בעונשם ולהסתפק בימי מעצרם.

**קביעת מתחם הענישה** - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

**אשר לערך המוגן** - העבירות אותן עברו הנאשמים פוגעות בערך המוגן של שמירה על הסדר הציבורי ועל ביטחון הציבור ובטחונם של אנשי כוחות הביטחון, אשר מקדישים חייהם, לילות כימים, למען שמירה על ערכים אלה. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית-גבוהה, שעה שמדובר באירוע מתכוון ע"י שניים כמעשה תגמול על התנהגות לא ראויה, לתפיסת הנאשמים, שנהגו בהם כוחות הביטחון. בוודאי שלא זו הדרך ויש להוקיע דרך זו של התנהגות ונטילת החוק לידיים. אציין, כי ברע"פ 5370/14 **פלוני נ' מ"י** (מיום 9.6.2015) קבע בית המשפט העליון, כי "עבירות של תקיפת שוטרים והתפרעות חמורות, ובית המשפט נדרש להגיבלהן בענישה קשה". אזכיר כי בענייננו אין מדובר בהתפרעות.



**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין** - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: כאמור, מדובר במקרה שתוכן ע"י הנאשמים בשל אירוע קודם שחוו כפוגעני ומשפיל; שניהם היו שותפים מלאים לתכנון ולביצוע, כל אחד לפי חלקו. יצוין, כי האירוע לא היה על רקע אידיאולוגי כנטען, אלא על רקע נסיבות ספציפיות, כפי שתוארו; הנזק שעלול להיגרם מיידיו אבנים לעבר אדם, בוודאי ממרחק לא גדול, כבמקורו, עלול להיות קטלני; בפועל לא נגרם נזק; הנאשמים "בגירים צעירים", וכידוע, לשון החוק והפסיקה מאפשרים להתייחס לגילם של הנאשמים ולבשלותם, הן כאל שיקול לקולא בקביעת המתחם, והן כשיקול לקביעת העונש בתוך המתחם [ר': ע"פ 6961/17 **אבו אלקיעאן נ' מ"י** (מיום 7.3.2018) בסעיף 6 לפסק הדין] - לפיכך אני מוכן לצאת מנקודת הנחה שגילם הצעיר של הנאשמים השפיע על שיקול דעתם ועל יכולתם לשקול "סוף מעשה במחשבה תחילה".

**מדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על ענישה המתחילה בעונשי מאסר חד-ספרתיים עד למעלה משנת מאסר.** הפסיקה ידועה ומפנה בהקשר זה עפ"ג (י-ם) 3148-02-16 **מ"י נ' ג'ועבה** (מיום 24.2.2016); עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 **מ"י נ' אגרוף** (31.3.2015); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 **מ"י נ' ענאתי** (מיום 14.10.2015), והפסיקה שלי שאמצה ברגיל בנסיבות שכאלו מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר וענישה שלא פוחתת מ-6 חודשי מאסר.

**מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה בנסיבות הספציפיות צריך לעמוד על בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק העונשין** - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשמים צעירים, אחים, ללא עבר פלילי, ששניהם סייעו בפרנסת המשפחה טרם מעצרים - הוריהם חולים ואינם בעלי יכולת פרנסה עצמאית, כך שמעצרים ומאסרם של הנאשמים - שיהיה להם מאסרם הראשון - יגרור אחריו פגיעה לא פשוטה בהם ובבני משפחתם הסמוכים על סיועם הפעיל; הנאשמים נטלו אחריות על המעשים והביעו עליהם חרטה; התנהלותם עד היום מלמדת על כך שמדובר בכשל חד-פעמי שנבע מכשלון (גם אם משמעותי) בשיקול הדעת - עד היום הם פסעו במסלול נורמטיבי של לימודים ונאלצו לשאת בנטל שלא אמור עליהם בגיל צעיר.

**המיקום במתחם** - לנוכח מכלול הנסיבות שתיארתי, כאשר אני נותן משקל משמעותי להיעדר עבר, לנטילת האחריות ולעובדה שמדובר בשני אחים שעד למעצרים נשאו בחלק ניכר מנטל פרנסת המשפחה, אני סבור שיש למקמם בחלק התחתון של המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרים;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור כל אחד מהנאשמים את העבירות בהן הורשע וכן עבירת התפרעות בתוך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. החלטתי להימנע מהטלת קנס והואיל והקנס ייצא מאותו כיס כאשר נסיבות המשפחה - הרפואיות והאישיות - הן קשות. לצד זאת אטיל התחייבות - כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות בסך ₪ 10,000

עמוד 3



שלא לעבור את העבירות בהן הורשעו וכן עבירת התפרעות במשך שנתיים מיום שחרורו, או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשמים שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעברו את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

**שב"ס יחתים את הנאשמים על ההתחייבות מיד לאחר הדיון.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' חשוון תשע"ט, 17 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.